

DOMINICA XII post Pentecosten

AD ECCLESIARUM
CHORALEM GERMANICUM
ADHIBENTIUM USUM

Bund für Liturgie

und Gregorianis

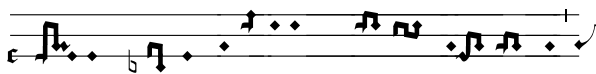
Proprium Missæ
ad usum Ecclesiæ Sancti Nicolai antiquæ Cassiacensis
Schola Cantorum

Gerolitus Ammosaulicus
edidit

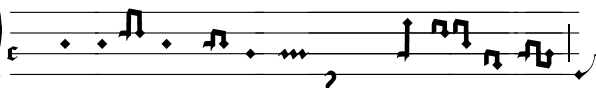
Bonnæ ad Rhenum - MMI - Ædibus Bardorum

Ps.69,2- 3 ⁊ ibid.4; Klmb.57 r.

Introitus
VII. Modo

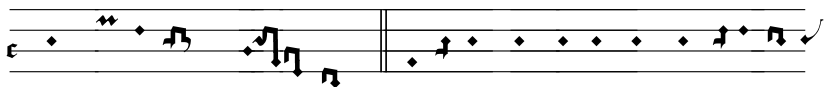
E- us,* in adjutóri-um me- um in- ténde:

Dómine, ad ad-juvándum me fe- stí-na:

confundántur et revere- án- tur inimíci me- i, qui quæ-

runt á-nimam me- am. ⁊ Avertántur retrórsus et erubé-

scant: qui có-gi- tant mihi ma- la. † E U O U A E.

Psalmus 69

Deus, in adjutórium me-
um inténde:* Dómine,
ad adjuvándum me festína.

Confundántur et revereán-
tur,* qui quærunt ánimam
meam.

Avertántur retrórsus, et e-
rubéscant,* qui volunt mihi
mala. † *ab hic.*

Avertántur statim erubescén-
tes,* qui dicunt mihi: Euge,

euge.

Exsúltent et læténtur in te
omnes qui quærunt te,* et di-
cant semper: Magnificétur
Dóminus: qui díligunt salutá-
re tuum.

Ego vero egénus, et pauper
sum:* Deus, ádjuva me.

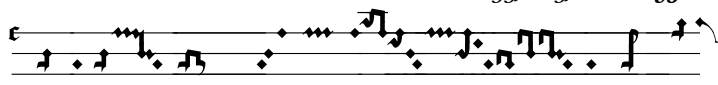
Adjútor meus, et liberátor
meus es tu:* Dómine, ne mo-
rérís.

Post quemcumque Versum Psalmi Antiphona potest iterum cantari.

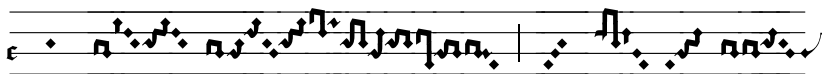
Ps. 33, 2-3; Klmb. 153 v.

Grad.
VII.

B

Ene-dí- cam* Dó-mi- no in omni

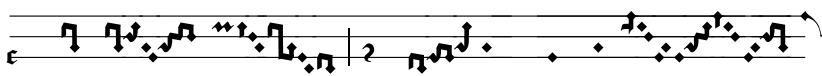
tém-po- re: semper laus e-

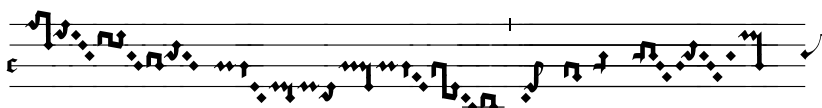
jus in o- re me- o.

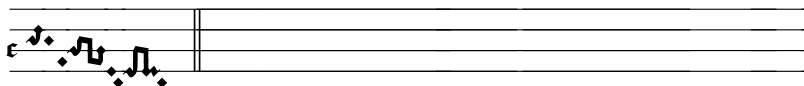
∞ In Dó- mi- no laudá-bi-tur á- ni-

ma me- a: áudi- ant mansu- é-

ti, *et læ-tén-tur.

Ps. 87, 2; Klmb. 153 v.

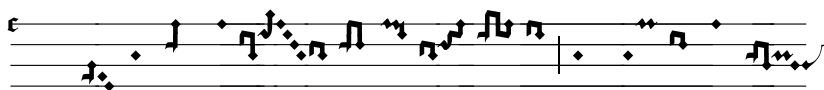
Allel.
III.

A

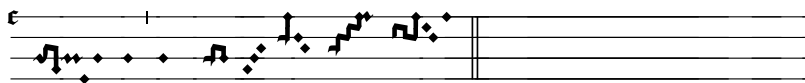

Lle- lú- ja. *ij.

Dominica XII post Pentecostes

⁊ Dó-mi-ne, De-us sa-lú-tis me-æ, in di-e clamá-

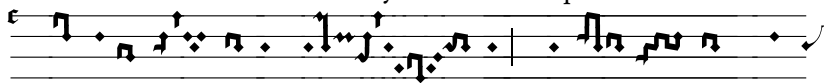
vi* et nocte co-ram te.

Exod. 32, 11. 13 et 14; Klnb. 57 v.

Offert.
VIII.

P

Recá-tus est Mó-y-ses* in conspéctu Dó-mi-

ni, De-i su-i, et di-xit: Precá-tus est Mó-

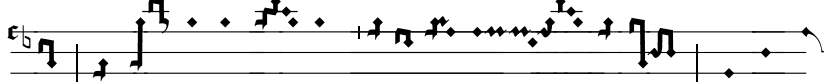
y-ses in conspéctu Dó-mi-ni, De-i su-i, et

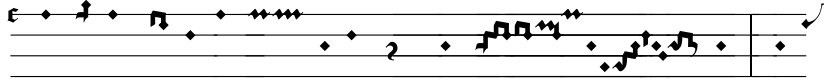
di-xit: Qua-re, Dó-mi-ne, i-ra-scé-

ris in pó-pulo tu-o? Par-ce i-ræ á-nimæ tu-

æ: memén-to Abra-ham, Isa-ac et Jacob, qui-bus

ju-rásti da-re terram flu-éntem lac et mel. † Et

placátus factus est Dó-mi- nus de ma-ligni-táte, quam
 di- xit fá- ce- re pópulo su- o.

Ps. 103, 13- 15; Klmb. 154 r.

Comm.
 VI.

DE fructu óperum* tu-órum, Dómine, sati- á-bi-tur
 ter- ra: ut edúcas panem de terra, et vi- num lætí- fi- cet
 cor hómi- nis: ut exhí- la- ret fáci- em in ó- le- o, et pa-
 nis cor hóminis confirmet. E U O U A E.

Psalmus 103

Benedic, ánima mea; Dó-
 mino:* Dómine, Deus
 meus, magnificátus es vehe-
 ménter.

Confessi-ónem, et decórem
 induísti:* amíctus lúmine sic-
 ut vestiméto.

Exténdens coelum sicut pel-
 lem:* qui tegis aquis superi-ó-

ra ejus.

Qui ponis nubem ascénsus
 tuum:* qui ámbulas super pen-
 nas ventórum.

Qui facis angelos tuos, spí-
 ritus:* et miníistros tuos ignem
 uréntem.

Qui fundásti terram super
 stabilitátem suam:* non in-

clinátur in sáculum sáculi.

Abýssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus:* super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgent:* a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes: et descéndunt campi* in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur:* neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus:* inter médium món-tium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiaæ agri:* exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt:* de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióri-bus suis:* de fructu óperum tuórum satiábitur terra:

Prodúcens fœnum jumén-tis,* et herbam servitúti hó-minum:

Ut edúcas panem de terra:* et vinum lætíficet cor hómi-nis:

Ut exhílalet fáciem in óle-o:* et panis cor hóminis con-firmet.

Saturabúntur ligna campi,

et cedri Líbani, quas plantá-vit:* illic pásseres nidificá-bunt.

Heródi domus dux est eó-rum:* montes excelsi cervis: petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora:* sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox:* in ipsa pertransí-bunt omnes béstiaæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápian,* et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt:* et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus su-um:* et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ó-pera tua, Dómine!* ómnia in sapiéntia fecísti: impléta est terra possesióne tua.

Hoc mare magnum, et spa-tiósusq; máribus:* illic reptí-lia, quórum non est núme-rus.

Animália pusílla cum ma-gnis:* illic naves pertransí-bunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei:* ómnia a te exspectant ut des illis es-cam in témpore.

Dante te illis, cölligent:* aperiēte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténtur autem te fáciem, turbabúntur: ζ áuferes spíritum eórum, et deficient,* et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur:* et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sáeculum:* lætábitur Dóminus in

opéribus suis:

Qui réspicit terram, et facit eam tremére:* qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea:* psallam Deo meo, quámdu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum:* ego vero delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint:* benedic, ánima mea, Dómino.

Omnia jura vindicabimus
© Holger Peter Sandhofe
MMI · Ædibus Bardorum
<http://www.indult-bonn.de>